

जीत मां जीत जले

BHARATIYA SINDHU SABHA NEWSLETTER

505, Shree Prasad House 35th Road, Bharatiya Sindhu Sabha Chowk,
Bandra (W), Mumbai – 400050. Price : Rs. 2/-

Volume 26 / No. 07

Tel.: 68977444, 26488240

AUGUST 2021

Website: www.bharatiyasindhussabha.org E-mail: bssmumbai@gmail.com
Date of Publishing : LAST WORKING DAY OF THE MONTH

SINDHIYAT A SANSKRIT CULTURE

J.R Chandnani, Ex-SEM.

The prime activity of Bharatiya Sindhu Sabha is to create awareness amongst Sindhi Samaj to remain united under one umbrella and to preserve & promote language and Sindhiyat culture. To achieve these objectives, devotion of dedicated workers is required to inculcate idealism of Sanskrit culture and good moral habits so that Sindhi community takes pride in our oldest rich culture.

The word Sindh is derived from the Sanskrit term Sindhu, literally meaning "River", which is a reference "To Indus River": 'Mohenjo Darro' civilization provides the evidence that Sindh's culture is the oldest and well-known as 'the father of all civilizations'. The excavations of Mohen-Jo-Darro have unfolded the city life of a civilization of people with values, a distinct identity and culture. Therefore, the first definition of the Sindhi culture emanates from that over the 7000-year-old Indus Valley Civilization. This is the pre-Aryan period, about 3,000 years BC., when the urban civilization in Sindh was at its peak.

It is said that; "Civilization, in a minimum sense of the term, is the art of living with all that the

condition implies in respect of social skills and disciplines." When people speak of Sindhi civilization, they have to concern themselves, mainly with the material and concrete side of human habitation of which Sindhi culture is the only essence called the superstructure.

The roots of the Sindhi language can be traced back to the Old Indo-Aryan dialect known as primary Prakrit, which is believed to have been spoken in the region of modern-day Sindh around 1500 to 1200 BC – or even earlier.

Preservation of language is the effort to prevent language from becoming unknown. A language is at risk of being lost when it no longer is taught to younger generations, while fluent speakers of the language (usually the elderly) die to Preserve language

No one can live alone. Language is an important part in Samaj because it enables community to communicate and express. When a language dies out, future generations lose a vital part of the culture that is necessary to com-

pletely understand it. This makes language a vulnerable aspect of cultural heritage, and it becomes especially important to preserve it.

When the language is no longer being taught to the children of the community. The remaining fluent speakers of the language are generally the older members of the community, and when they pass away, the language dies out with them.

Child speakers are not enough to ensure the survival of the language. When people are forced from their homes into new lands, they may have to learn the language of the new area to adapt, and they end up losing their language.

There are different ideas about the best ways to preserve a language. Some of ways are:

(a) to encourage younger generations to speak the language as they grow, so they will then teach their children the language as well,

(b) The internet can be used to raise awareness about the issues of language extinction and language preservation. New technologies such as podcasts can be used to preserve the spoken versions of languages, and written documents can preserve information about the native literature and linguistics of languages and

(c) To simplify the Sindhi language, the present modified persio-arabic script of Sindhi alphabets share a common base form diacritical marks. Each and every word is Romanized separately from persio-arabic script into Roman Sindhi script.

We should feel proud and keep our consolidated identity for not only Sindhi Samaj but Hindu Samaj as a whole for future centuries to

come.

Culture isn't a day or a week thing it is a living part of our lives and needs to be continuously projected by our lives.

Sindh and Sindhiyat have a culture as old as the hills. Culture that has seen Sindh through millenniums certainly needs to be promoted and protected by all we Sindhis who are a part of this honourable culture. We can promote it not only by words but more importantly by our behavior and inborn attitudes so that we may be able to put across the essence of Sindhi culture.

The agony of Sindhi community is after country's partition, young and old generations have changed their living and speaking styles. Sindhis speak other than Sindhi language at home. Sindhi surname is generally followed by "ANI" which represents "NUKH" they change the style of name so as not to be known as Sindhi. It has resulted primarily fading away our mother tongue and change to wrong identity. Therefore, Sindhi language has been on the wane since last six decades due to such various adverse changes, inner intrinsic stagnancy and external influences. This is earnestly unfair and unjust for the "Sindhi Origins"

We need to showcase the legacy left behind by our ancestors. Moreover, we are not those children who tend to forget the hard work and contribution made by our ancestors. It is our responsibility to carry forward the legacy of our ancestors, to present it before the world with great pride and to worship it. We must move ahead with that self-confidence. With expectations of strengthening and serving Sindhi Samaj with

these very attributed ideas of our ancestors.

**We cannot live in solidarity.
No individual can stay alone.
Every one is a part of Samaj.**

We departed from Sindh to this part of Bharat with Noble Mottos of Hindu Religion, to preserve our ancestors' ancient culture and Sindhi language, not only to keep it alive but to protect and develop it further. These are not confined to prayers in temples or Gurdwaras, but to be part towards our Samaj's ideologies and activities.

There are Divergent karmas.

Sindh is known as the land of Sufi mystics like Shah Abdul Latif Bhittai, Sachal Sarmast, Shah Inayat and others who preached love for land in Sindh and people, tolerance, compassion, politeness, hospitality, standing up for rights, honesty, speaking truth, and moreover fighting against injustice. This is the essence of Sindhi culture and this is what Sindhis should represent in the way Sindhis lived and conduct themselves whichever part of the globe they may be.

Our culture is what we are; it is a reflection of our actions because culture isn't something external it doesn't exist independently of us. What we stand for, what we oppose and resist, what we believe in and how we conduct ourselves in our daily lives represent not only us but our culture as well. We cannot be judged apart from our culture and neither can our culture be judged apart from us. What we do and how we live represents our culture and if we do not live according to the essence of our culture then we should not blame people for misunderstanding or maligning Sindhi culture. We represent our culture with our actions and not with our words and empty platitudes. To

be a Sindhi you have to live by the values that make you a Sindhi; Sindhi culture is what a Sindhi does.

We Sindhis not only have a glorified history, but a glorified present made up of a combination of struggle, sacrifice and self-empowerment.

We Sindhis with sacrificial & austerity approach will try our might to get rightful State-hood demand. Sati Savitri with her inspiring elements like love, divinity, determination & courage brought her husband back from Yamraj (God of Death).

Similarly, we will also strive tooth and nail to get Sindhi State from GOI. We are not outsiders in our own "motherland," Our community brethren feel that in the absence of a separate State, the Sindhis have no identity of their own.

One may have been depressed to use the word "impossible" in such a situation, but for a community of iron-willed survivors like the Sindhis of India, a difficult feat is perhaps never too impossible to achieve.

Yesterday, we were on the banks of Sindhu yearning for Ganga, Today, we are on the banks of Ganga, praying for a glimpse of Sindhu"

All our dreams can come true, if we have the courage to pursue them with our might.

**Be a companion of
BHARATIYA SINDHU SABHA.**

Say, I am Sindhi. I am proud to be Sindhi. I will dedicate to protect and promote Sindhi Language and its SANSKRIT culture throughout my life. This is my Birth-Right.

CONGRATULATIONS

**SHRI JAI. L.
NAGWANI**

MEMBER
PASSENGER SERVICES
COMMITTEE
RAILWAY BOARD
MINISTRY OF RAILWAYS
GOVT. OF INDIA

**DR. ADV. LAXMAN
KANAL**

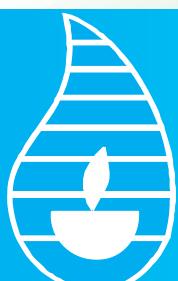
PRESIDENT
BJP MUMBAI SINDHI CELL

**SHRI RAJOO
LALWANI**

GENERAL SECRETARY
NORTH ZONE
BJP MUMBAI SINDHI CELL

जीत माँ जीत जले

ALL ARE
VERY ACTIVE MEMBERS OF
BHARATIYA SINDHU SABHA

सैखोम मीराबाई चानू

टोकियो ऑलेम्पिक २०२० जी

सिल्वर विजेता ऐं महान देश भक्त

उन वक्ति हुन जी उमिर १० साल हुई. इम्फाल खां २०० कि.मीटर परे नौगपोक काकचिंग ग्रोठ में ज़ावल ऐं छहनि भाउरनि भेनरुनि में सभिनी खां नंदी मीराबाई चानू खांउसि चार साल वडे भाउ सैखोम सांतोम्बा मीतेई सां गडु नज़दीक वारी पहाड़ीअ तां काठियूं मेडण वेंदी हुई. हिक ढींहुं हुन जो भाउ लकिडियुनि जी भरी (गठिडी) खणी न पियो सधे, पर उहा भरी मीराबाई सवलाईअ सां खणी सधी ऐं २ कि.मीटर परे पंहिंजे घर ताई खणी आई!

शाम जो मीराबाई जडुहिं पाडे वारे जे घरि टी.वी. डिसण वई त उते झांगल मां मीराबाईअ जे काठियुनि जी गुरी गठिडी घर ताई खणी अचण वारे किसे ते चर्चा थी रही हुई. हुन जी माउ चयो, “बेटी, अजु जेकडुहिं असां वटि बैल गाडी हुजे हा त तोखे एडी गुरी काठियुनि जी भरी खणी अचिणी न पवे हा.” “बैल गाडी केतिरनि रुपयनि में ईदी आहे, अमां?” मीराबाईअ पुछियो. “एतिरनि पैसनि में, जेतिरा असां कडुहिं ज़िंदगीभरि डिसी न सधंदासीं.” “मगर छो न डिसी सधंदासीं? छा असां एतिरो पैसो कमाए न सधंदासीं? कुछु त तरीको हूंदो बैल गाडीअ वास्ते पैसनि कमाइण जो.” चानूअ पुछियो. तडुहिं उते वेठल ग्रोठ जे हिक माण्हूअ चयो, “तूंत छोकिरनि खां बि वधीक वज्ञनि खणी थी सधीं, जेकडुहिं वज्ञन खणण वारी रांदि जी रांदीग्रु बणिजी वेंदीअ त हिक ढींहुं ज़रूर भारी भारी वज्ञन खणी तूं सोनो मेडल जीते, उन मेडल खे विकिणी बैलगाडी वठी सधंदीअं.”

“सुठी गाल्हि आहे, मां मेडल जीते उहो विकिणी, बैल गाडी वठंदसि.” हुन में आत्मविश्वास हुओ!

हुन वज्ञन खणण वारी रांदि जी जानकारी हासिलु कई, पर हुन जे हिन ग्रोठ में वेटलिफिटिंग सेन्टर न हुओ, इन करे हूअ रोजु ६०कि. मीटर परे ट्रेन रस्ते सफर करण बाबति सोचण लगी. हुन पंहिंजी शुरूआत इंफाल जे खुमन लंपक स्पोर्ट्स कॉम्प्लेक्स सां कई. हिक ढींहुं हुन जी ट्रेन लेट थी वई. राति थी चुकी हुई. शहर में हुन जी का सुजाणप न हुई, किथे वजे. हुन सोचियो कंहिं मंदिर में शरणु वठां ऐं सुभाणे अभ्यास करे बिये ढींहुं शाम जो ग्रोठि हली वेंदसि. हुन खे हिकु अधूरे ठहियल भवन ते नज़र पई जंहिं ते आर्य समाज मंदिर लिखियलु हुओ. हूअ अंदरि हली वई. उते हुन खे हिकु पुरोहित गडियो, जंहिं खे हुन बाबा करे पुकारियो ऐं राति लाइ पनाह वठण जी वेनिती कई. “बेटी, मां तोखे पनाह नथो डई सधां, ही मन्दिर आहे ऐं हिते हिक ई रूम मथां छिति आहे, जंहिं में मां सुम्हंदो आहियां. बिये कमिरे ते छिति अजा न लगी आहे, रुग्गे ऐनिल लगाया विया आहिनि. पथर जा स्लैब आयल आहिनि पर उहे लगाया न विया आहिनि, जो पैसा खतमु थी विया आहिनि. इन करे तूं बिये कंहिं हंधि वजी पनाह वठि.” “मां राति जे वक्ति केडांहिं वजा, बाबा.” मीराबाईअ चयो “मूँखे बिना छिति वारे कमिरे में ई रहण जी इजाजत डियो.” “ठीक आहे, जींअं तुंहिंजी मर्जी.” बाबा चयो.

हूअ उन कमिरे में वई ऐं उते पियल मिटीअ जे वडे ढिंग खे फ़ाविडे सां लेवल करे उन मथां सुम्ही पई. फ़र्श त ठहियलु ई कोन हुओ. आधी राति जो बरिसात जी बूंदाबूंदी शुरू थी वई ऐं मीराबाईअ जी अखि खुली. हुन छिति तर्फु नज़र कई. मथे दीवारियुनि ते लोह जा ऐनिल लगुल हुआ, पर स्लैब त हेठि रखियल हुआ. सीढ़ी बि अधूरी ठहियल हुई. मीराबाई उथी ऐं हिक स्लैब खणी मथे ऐनिल ते रखियो. थोरी देरि में हुन सभु स्लैब ऐनिल ते रखे छिति तयार कई.

रूम में हिक वडी बरसाती पनी पियल हुई. हुन उहा खणी स्लैबनि मथां विछाई ऐं फ़ाविडे ऐं तगारी खणी मिटी भरे भरे छिति जे स्लैबनि ते विछाइण लगी. अहिडीअ तरह मीराबाईअ छिति तयारु कई. बरिस्सत तेजु थी वई ऐं हूअ पंहिंजे कमिरे में अची वई. हाणि हुन खे बरसात में पुसी वजण जो डपु न हुओ, छो त उन कमिरे जी छिति हुन पाण ई तयारु करे छडी हुई. बिये डींहुं बाबा खे जडहिं खबर पई त मीराबाईअ छिति तयारु करे छडी आहे त हू वडे अजब में पइजी वियो ऐं हुन मीराबाईअ खे मंदिर में हमेशह लाइ पनाह डिनी. जींअं हूअ हिते रही रांदियुनि लाइ तयारी करे सधे जो हुन जो खुमन लंपक स्पोर्ट्स कॉम्प्लेक्स विल्कुलु वेझो हुओ.

बाबा खुदि हुन लाइ चांवर तयारु करे खाराईदो हुओ. मीराबाईअ पंहिंजे रूम खे गांइ जे छेणे ऐं पीली मिटीअ सां लेपे सुन्दरु बणाए छडियो. वक्तु मिलण ते बाबा हुन खे हिकु किताबु डींदो हुओ जेका हूअ पढ़ी बुधाईदी हुई ऐं उन किताब सां हुन जे अन्दरि धर्म लाइ आस्था त जागी पर उन सां गडु देशभक्ति बि हुन में जागी उथी.

उन खां पोइ मीराबाई ११ सालनि जे उमिरि में ई अंडर-१५ चैंपियन बणिजी वई ऐं १७ सालनि जी उमिरि में जूनियर चैंपियन जो खिताबु मिलियसि. हुन

खे वेटलिफ्टिंग जी प्रैक्टिस करण लाइ लोह जी बार खरीदणी हुई पर परिवार वटि एतिरा पैसा न हुआ. मानसिक तरह हूअ परेशान थी वई. हुन इहा गुल्हि बाबा सां कई. बाबा चयसि, “बेटी चिन्ता न करि, शाम जो ईंदीअं त बार तयारु मिलंदई.” हूअ शाम जो जींअं आई त बाबा बांस मां बार तयारु करे रखी हुई जींअं हूअ अभ्यासु करे सधे.

बाबा हुन जी सुजाणप कुंजुरानीअ सां कराई. उन्हनि डींहनि में मणीपुर जी महिला वेटलिफ्टर कुंजुरानी स्टार हुई ऐं एथंस जे ऑलेम्पिक में भागु वरितो हुओ. उन खां पोइ मीराबाईअ कुंजुरानीअ खे पंहिंजो आदर्श बणायो. बाबा जे आग्रह ते कुंजुरानीअ मीराबाईअ लाइ हर संभव सहायता करण जो वचन डिनो. जंहिं कुंजुरानीअ खे डिमी मीराबाईअ जे मन में विश्व चैंपियन बणिजण जो सुपिनो जागियो, उन मीराबाईअ उन आइडल जो १२ साल पुराणे राष्ट्रीय रिकार्ड २०१६ ई. में टोडियो ऐं उहो बि १९२ कि.ग्राम वज़न खणी!

२०१७ ई. में विश्व भारोतोलन चैम्पियनशिप, अनाहाइम, कैलीफोर्निया, संयुक्त राज्य अमेरीका में हुन खे भागु वठण जो मौको मिलियो. मुकाबिले खां पहिरीं हुन खे सहभोज में शामिलु थियण जी नींड मिली जंहिं में अमिरीकी प्रेसिडन्ट मिस्टर ट्रम्प मुख्य अतिथी हुओ. राष्ट्रपतिअ डिठो त हुन जे साम्हूं ई वेठल मीराबाईअ खे पुराने बर्तन में चांवर परोसिया विया जडहिं कि बाकी महिमान होटल जे शानदार बर्तननि में भोजन जो लुत्फु वठी रहिया हुआ. राष्ट्रपतीअ होटल वारनि सुवाल पुछियो त ‘‘हिन खिलाड़ीअ खे पुराने बर्तन में चांवर छो परोसिया विया, छा असां जो देश एतिरो ग़रीब आहे जो हिक लेडीअ लाइ बर्तन घटि थी पिया या हिन सां भेदिभाव कयो थो वजे या हूअ अचूत आहे छा ?

“न, न, यूअर एक्सेलंसी, अहिडी गाल्हि कोन्हे,” खाधो परोसींदड माणहूअ जवाबु डिनो. “हिन जो नालो मीराबाई आहे. हूअ जंहिं बि देश में वेंदी आहे, हूअ उते पंहिंजे देश भारत जा ई चांवर खणी वेंदी आहे. हूअ विदेश में जिते बि वेंदी आहे, भारत जा ई चांवर इबारे खाईदी आहे. हिते बि हूअ चांवर पंहिंजे कमिरे मां ई पाण ई ओबारे खणी आई आहे.” “...इं छो?” राष्ट्रपतीअ मीराबाईअ तर्फु डिसंदे पुछियो. “महामहिम, मुंहिंजे देश जो अनु खाइण लाइ देवताऊं बि सिकंदा आहिनि, इन करे ई मां पंहिंजे देश जो ई अनु खाईदी आहियां.” “ओह, तव्हां डाढा देश भक्त आहियो. जंहिं गोठ में तुंहिंजो जनमुथियो, भारत में वजी उन गोठ जो हिकु दफो ज़रूर दर्शन कंदुसि.” राष्ट्रपतीअ चयो.

“महामहीम, इन लाइ मुंहिंजे गोठ में वजण जी छो ज़रूरत आहे?” “....छो?” “मुंहिंजो गोठ मूं सां गडु ई आहे, मां उनजो दर्शन हिते ई कराए सधां थी”, “....अच्छा, कराए दर्शन.” इं चवंदे राष्ट्रपती हिन मूर्ख ब्रालिका ते खिली वेठो. मीराबाईअ पाण सां गडु आंदल हैंडबैग मां हिक नंदी हड (पोटली) कढी पहिरी उन खे पंहिंजे सिर सां लगायो, पोइ राष्ट्रपतीअ डांहुं मुखातिब थींदे चयो, “ही आहे मुंहिंजो पवित्र गोठ ऐं महान देश.” “ही छा आहे?” राष्ट्रपतीअ हीअ पोटली डिसंदे चयो, “हिन में त मिटी आहे.” “हां, हीअ मुंहिंजे गोठ जी पवित्र मिटी आहे. हिन में मुंहिंजे देश जे देशभक्तनि जो खून मिलियलु आहे. सरदार भगतसिंघ, रामप्रसाद बिस्मल, चंद्रशेखर आज्ञाद जो खून हिन मिटीअ सां मिलियलु आहे. इन करे हीअ मिटी न, बल्कि मुंहिंजो सम्पूर्ण भारत आहे.”

“अहिडी सिख्या तो किथां पिराई आहे चानू?” “महामहीम, अहिडी सिख्या कंहिं विश्वविद्यालय में

न डुनी वेंदी आहे, विश्वविद्यालयनि में त मैकाले वारी सिख्या डुनी वेंदी आहे, हिन किस्म जी सिख्या त गुरुआ जे चरणनि मां मिलंदी आहे. मूंखे आर्य समाज में हवन कंदड बाबा मां मिली आहे, मां हुन खे सत्यार्थप्रकाश पढी करे बुधाईदी आहियां, उन मां ई मूंखे देशभक्तिअ जी प्रेरणा मिली”. “सत्यार्थ प्रकाश?” “हां जी, सत्यार्थ प्रकाश,” चानूअ पंहिंजी हैंडबैग मां सत्यार्थप्रकाश जी हिक कॉपी कढी ऐं राष्ट्रपतीअ खे डुनी. हीअ तव्हां रखो, मां हवन कराईदड बाबा खां बी कॉपी वठंदियसि.”

“सुभाणे गोल्ड मेडल तूं ई खटंदींअ.” राष्ट्रपतीअ वधीक चयो त, “मूं पढियो आहे त तव्हांजो भगवान हनुमानजीअ पहाड हथनि ते खंयो हुओ, लेकिन सुभाणे अगर तुंहिंजे मुकाबिले में हनुमान अची वजे तडुहिं बि तूं ई खटंदींअ...तुंहिंजो भगवान बि तोखां हाराइजी वेंदो सुभाणे.” राष्ट्रपतीअ उहो किताब पंहिंजे अधिकारीअ खे डींदे आदेश डिनो त हिन किताब खे अनुसंधान लाइ मोकिलियो वजे त हिन में छा आहे, जंहिंजे पढण खां पोइ हिन महिला में एतिरी देशभक्ति पैदा थी जो पंहिंजीअ ई धरतीअ मां पैदा थियल चांवर खणी असांजी हिन वडीअ होटल में अची ओबारे खाइण लगी.”

चानू चांवर खाई चुकी हुई, प्लेट में चांवर जो हिकु दाणो रहिजी वियो हुओ, राष्ट्रपतीअ उहो चांवर जो दाणो खंयो ऐं मुंह में विझी हलंदो रहियो! “बस.” मुख मां ही लफ़्ज निकितसि, “यक्कीननि, सुभाणे जो गोल्ड मेडल हीअ ई छोकिरी खटंदी, देवभूमीअ जो अनु जो खाए थी हीअ.” ऐं बिये डींहं ते मीराबाईअ सोनो मेडल खटी ई वरितो, लेकिन कंहिं खे बि अजबु न लगो सवाइ भारत जी जनता खे !!

अमेरीका खे त पहिरीं ई खबर हुई त हीअ ई खटंदी, बीबीसी अ त खटण खां अगु में ई हिन खबर खे अहमु करे बुधायो. मीराबाईअ जे खटण सां ई बीबीसी वारनि मीराबाईअ जी पोरशंसा करणु शुरू कई, पर भारतीय मीडिया त खबर अचण जो इंतजारु करे रही हुई! हिन खां पोइ चानूअ १९६ कि.ग्राम जो वज्ञन खणी २०१८ ई. वारी राष्ट्रमंडल रांदियुनि में भारत खे पहिरियों गोल्ड मेडल डियारियो ऐं इन सां गडु ई राष्ट्रमंडल रांदियुनि जो रिकार्ड टोडियो.

२०१८ ई. जे राष्ट्रमंडल रांदियुनि में विश्व रिकार्ड टोडे गोल्ड मेडल खटण ते मणीपुर जे मुख्यमन्त्री एन. बीरेन सिंह रुपया १५ लख रोक राशि डियण जी घोषणा कई. २०१८ ई. में भारत सरकार बि चानूअ खे पदमश्री पुरस्कार सां सम्मानित कयो. हीउ पुरस्कारु मिलंदे ई चानूअ सभ खां पहिरीं पंहिंजे घर लाइ बैल गाडी खरीद कई ऐं बाबा जे मन्दिर खे पको करण लाइ हिकु लख रुपिया बाबा खे गुरुदक्षणा में डिना. ताज़ो हिन महीने में टोकियो में समाप्त थियल ऑलिम्पिक रांदियुनि में हुन ४९ कि. ग्राम वर्ग में सिल्वर मेडल जीते भारत जो शान वधायो.

नंदे हूंदे शुरूआत में जड़हिं हूअ पंहिंजे गोठ खां इम्फाल जे खुमन लंपक स्पोर्ट्स कॉम्प्लेक्स में वजण लगी त उते वजण जा सीमित साधन हुअण सबबु हूअ अक्सरि उतां लंघंदङ् ट्रकुनि जो सहारो वठंदी हुई. ट्रक ड्राईवरनि हिन खे खूब साथु डिनो. टोकियो ऑलिम्पिक में सिल्वर मेडल खटण खां पोइ हूअ जड़हिं पंहिंजे गोठ में पहुती त हुन १०५ ट्रक ड्राईवरनि खे खाधे जी दावत डिनी. खाधे खाइण वक्ति खुदि खाधो परोसियो, खाधे खाइण खां पोइ सभिनी ड्राईवरनि खे फेरे पई, शाल पाए सूखिडियूं डिनियूं. अहिडी महानता कंहिं विरले खिलाड़ीअ में शायदि डिसण में अचे.

अहिडी उच कोटीअ वारी देशभक्त खे कोटी कोटी वंदन.

यही समय है, सही समय है

यही समय है, सही समय है,
भारत का अनमोल समय है।
असंख्य भुजाओं की शक्ति है,
हर तरफ देश की भक्ति है।
तुम उठो तिरंगा लहरा दो,
तुम उठो भाग्य को फहरा दो।

यही समय है, सही समय है,
भारत का अनमोल समय है।

कुछ ऐसा नहीं जो कर न सको,
कुछ ऐसा नहीं जो पा न सको,
तुम मुड़ जाओ, तुम जुट जाओ।
सामर्थ्य को अपने पहचानो,
कर्तव्य को अपने सब जानो।

यही समय है, सही समय है,
भारत का अनमोल समय है।

नरेन्द्र मोदी

स्वाद जो संसार

कु. निर्मला चावला

१. जाणि जा लङ्घ :-

सामग्री :- हिक क टोरी जाणि, १/२ कटोरी कणिक जो अटो, ५० ग्राम गोंद (खंडरि), १/२ कटोरी बादामियूं, १/२ कटोरी नारेल जो चूरो, २ कटोरियूं सचो गीहु, १/२ कटोरियूं पीसियल खंडु या गुडु.

विधी :- जाणि खे फै मक्सर में पीसे ऐं पोइ छाणे करे पाऊडर ठाहे, उन खे गीह में भुजी, ब्राऊन संग जो करे, उन में नारेल जो चूरो ऐं कुटियल बादामियूं विझी, घटि आँच ते भुजी हिक थाल्ह में थधो करण लाइ रखिजे. तईअ में गीहु विझी, उन में गोंदि (खंडरि) खे तरे, कढी रखिजे, पोइ बचियल गीह में अटे खे भुजिजे, अटो भुजिजी वजे त उन में पीठल खंडरि विझिजे (कटोरीअ सां गोंदि जो चूरो ठाहिजे) भुगल अटे खे जाणि वारे थाल्ह में विझी, उन में पीठल खंडु या गुडु विझी मिलाइजे. जडुहिं सजो सामान थोरो थधो थी वजे त उन जा लङ्घन्ठाहे रखिजनि इहे लङ्घन्पेट लाइ तमामु सुठा थोंदा आहिनि, रत खे साफु कंदा आहिनि ऐं डिलेवरी थियण खां पोइ माउ खे इहे लङ्घ खाराइणु घुरिजनि.

२. चीज़-सोयाबेन सैंडविच :-

सामग्री :- २-३ स्लाइस ब्रेड, १/२ कटोरी सोयाबीन, २ सावा मिर्च, ५० ग्राम मैदो, १/२ सिमला मिर्च, १/२ गजर, १ नंदो बसर, १ चम्चो मकाईअ जा धाणा, लूण, १/२ चम्चो गुद्धा मिर्च, पीठल धाणा, कारा मिर्च, हैड, तेल मखण, चीज़.

विधी :- सोयाबीन खे ५ मिन्ट पाणीअ में पुसाए रखिजे

ऐं पोइ उन्हनि मां पाणी निचोड़े, ब्र सावा मिर्च विझी, सभु कटियल भाजियूं विझी, ब्र मिन्ट भुजी करे उन में पीठल सोयाबीन ऐं सभु मसाला विझी ब्र टे मिन्ट भुजी, मसालो सुकाए, हिक प्लेट में कढी रखिजे. मैदो गोहे करे पंज मिन्ट रखी छडिजे. मैदे मां चाणी खणी उन मां तमामु सन्ही पर वडी रोटी वेले रखिजे रोटीअ ते ब्रेड स्लाईस रखी उन ते मसालो रखी मथां चीज़ स्लाईस रखी, उन खे मैदे जे रोटीअ में चडीअ तरह वेढे, तए ते मखण ऐं तेल लगाए सैंडविच खे चडिअ तरह सेकिजे. बिन्ही पासे सेकण खां पोइ सैंडविच जे पासनि खे मखण लगाए सेकिजे ऐं पोइ गर्म-गर्म सैंडविच टमाटे जी चटिणी या साई चटिणीअ सां गडु खाइण लाइ परिछिजे.

आजमाए त डिसो

कु. निर्मला चावला

१. निंड न अचण :-

किनि माणहुनि खे राति जो सुठी निंड न ईदी आहे. हर इन्सान खे हिक डीहं में घटि में घटि सत कलाक सुठी निंड करणु घुरिजे. निंड न अचण जे करे माणहू सजो डीहं को बि कमु सुठी तरह करे न थो सधे. निंड न अचण करे वज्ञु वधे थो, अखियूं सुजी थियूं पवनि, सुभाउ चिड़चिड़ा थी थो पवे, वार गुरनि था, अखियुनि जे चौधारी कारा घेरा पड्जी था वजनि, कंहि बि कम में ध्यानु न थो लगे. पकी ऐं पूरी निंड करण लाइ असां खे हेठियूं शयूं वापरण घुरिजनि.

१. केले जी चांहिं :- हिक टोप में ब्र गिलास पाणी विझी उन में हिक केले जा खलुनि सूदा अठटुकर करे ऐं हिकु इन्चु दालि चीनी या दालि चीनीअ जो पाऊडर (पीसियल दालचीनी) घटि बाहि ते टहिकाए, पाणीअ

ਖੇ ਅਧੁ ਕਜੇ, ਜਡ਼ਹਿਂ ਹਿਕ ਗਿਲਾਸ ਜੇਤਿਰੇ ਪਾਣੀ ਰਹਿਜੀ ਵਜੇ ਤ ਉਨ ਖੇ ਚੁਲਿਹਿ ਤਾਂ ਲਾਹੇ, ਕੇਲੇ ਖੇ ਮੈਸ਼ ਕਰੇ, ਉਨ ਚਾਂਹਿੰ ਖੇ ਛਾਣੇ, ਢੁਕੁ ਢੁਕੁ, ਗਰਮੁ-ਗਰਮੁ ਪੀਇਜੇ ਤ ਬਿਨ੍ਹਿ-ਟਿਨ੍ਹਿ ਢੀਹਨਿ ਮੌਂ ਈ ਸੁਠੋ ਨਤੀਜੋ ਨਜ਼ਰ ਈਂਦੋ. ਇਹਾ ਚਾਂਹਿੰ ਤਾਜ਼ੀ ਠਾਹੇ ਕਰੇ ਪੀਇਜੇ.

੨. ੫੦ ਗ੍ਰਾਮ ਪੇਠੇ ਜਾ ਬਿਜ, ੧੫੦ ਗ੍ਰਾਮ ਛੁਹਾਰਾ, ੧੦੦ ਗ੍ਰਾਮ ਬਾਦਾਮਿਯੂਂ ਏਂ ੫੦ ਗ੍ਰਾਮ ਖਸਖਸ ਖੇ ਅਲਗਿ-ਅਲਗਿ, ਪੋਝ ਸਭੁ ਗੁਡੁ ਕਰੇ ਹਿਕ ਬਨੀਅ ਮੌਂ ਵਿੜੀ ਰਖਿਜੇ ਏਂ ਰੋਜ਼ ਰਾਤਿ ਜੋ, ਸੁਘਣ ਖਾਂ ਪਹਿੰਦੀ ਇਹੋ ਪਾਊਡਰ ਹਿਕੁ ਚਮ੍ਚੋ ਖਾਈ ਕਰੇ, ਮਥਾਂ ਗਰਮ-ਗਰਮ ਖੀਰੁ ਪੀਅਣ ਸਾਂ ਸੁਠੀ ਏਂ ਗਹਰੀ ਨਿੰਡ ਈਂਦੀ.

“ਹਿਕ ਵੇਨਤੀ” ਸਚੀ ਘਟਨਾ

ਕੀਹ ਸਾਲ ਅਗੁ, ਅਸਾਂ ਜੇ ਮਿਨਿਸਟ੍ਰੀ ਵਟਿ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜੇ ਹਿਕ ਗੋਠ ਮਾਂ ਹਿਕ ਚਿਠੀ ਪਹੁੰਤੀ. ਚਿਠੀ ਲਿਖਣ ਵਾਰੇ ਹਿਕ ਸ਼ਕੂਲ ਜੋ ਮਾਸ਼ਟਰ ਹੋ ਏਂ ਹੁਨ ਜੀ ਵੇਨਤੀ ਹੇਠਾਂ ਅਗਿ ਹੁੰਦੀ.

ਹਿਨ ਪੁਛਿਯੋ ਹੋ, ‘‘ਜੇਕਡ਼ਹਿਂ ਮੁਮਕਿਨ ਹੁਜੇ ਤ ਮੂੰਖੇ ਏਂ ਮੁਹਿੰਜੀ ਜਾਲ ਖੇ ਇਹਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਢਿੰਨੀ ਵਜੇ ਤ ਅਸੀਂ ਉਨ ਯਾਹੁ ਤੇ ਅਚੂੰ ਜਿਤੇ ਕਾਰਗਿਲ ਜਾਂਗਿ ਮੌਂ ਮੁਹਿੰਜੇ ਬਹਾਦੁਰ ਪੁਟ ਦੇਸ਼ ਲਾਇ ਪਹਿੰਜੀ ਜਾਨਿ ਕੁਬਾਨ ਕਈ. ੭/੭/੨੦੦੦, ਉਨ ਜੀ ਪਹਿੰਦੀ ਵਾਰਿਸੀਅ ਤੇ ਅਸੀਂ ਤੇ ਅਚਣੁ ਥਾ ਚਾਹਿਯੂਂ ਪਰ ਜੇਕਡ਼ਹਿਂ ਦੇਸ਼ ਜੇ ਸਲਾਮਤੀਅ ਲਾਇ ਇਹੋ ਮੁਮਕਿਨ ਨ ਹੁਜੇ ਤ ਮੁਹਿੰਜੇ ਹਿਨ ਖਤ ਤੇ ਧਧਾਨੁ ਨ ਢਿੰਨੋ ਵਜੇ.

ਹੁਨ ਖਾਤੇ ਜੇ ਕਡੇ ਆਫੀਸਰ ਇਹਾ ਚਿਠੀ ਪਢੀ ਏਂ ਚਾਰਾਈ, ਉਨ ਗੁਲਿਹਿ ਤੇ ਜੇਤਿਰੇ ਬਿ ਖੁਚੁ ਅਚੇ, ਮਾਂ ਪਹਿੰਜੀ ਪਧਾਰ ਮਾਂ ਭਰੀਂਦੁਸਿ, ਜੇਕਡ਼ਹਿ ਅਸਾਂ ਜੇ ਮਿਨਿਸਟ੍ਰੀ ਉਹੋ ਖੁਚੁ ਕਰਣ ਜੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨ ਢਿੰਨੀ ਤ, ਪਰ ਮਾਂ ਉਨ ਵੀਰ ਸਿਪਾਹੀਅ ਜੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਛਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪੂਰੀ ਕੰਦੁਸਿ, ਏਂ ਪਿਣਿ ਉਨਹਿਨੀ ਖੇ ਉਨ ਯਾਹੁ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਈਂਦੁਸਿ ਜਿਤੇ ਹੁਨਹਿਨੀ ਜੇ

ਸਿਕੀਲਥੇ ਪੁਟ ਆਖਿਰੀ ਸਾਹੁ ਖੱਧੋ ਏਂ ਉਨ ਆਫੀਸਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਡੇਈ ਛਡੀ.

ਉਨ ਖਾਸਿ ਢੀਂਹਾਂ ਤੇ ਜਡ਼ਹਿਂ ਉਨ ਸ਼ਵਗਵਾਸੀ ਸ਼ਹੀਦ ਜਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਇਜ਼ਤ ਸਾਂ ਤੇ ਅਚੀ ਪਹੁਤਾ ਤ ਸਭੁ ਸਿਪਾਹੀ, ਸਿਧਾ ਥੀ ਬੀਠਾ ਏਂ ਉਨਹਿਨੀ ਖੇ ਸਲਾਮੀ ਡਿਨਾਊ ਪਰ ਹਿਕ ਸਿਪਾਹੀਅ ਉਨਹਿਨੀ ਖੇ ਗੁਲਨਿ ਜੋ ਹਿਕੁ ਗੁਲਦਸ਼ਤੋ ਡਿੰਨੋ ਏਂ ਝੁਕੀ ਕਰੇ ਹੁਨਹਿਨੀ ਜਾ ਚਰਣ ਛੁਹਿਆ ਏਂ ਅਖਿਯੂਂ ਉਧੰਦੇ ਹੁਨਹਿਨੀ ਖੇ ਸਲਾਮੁ ਕਹੋ.

ਸ਼ਕੂਲ ਮਾਸ਼ਟਰ ਹੁਨ ਖੇ ਚਹੋ, “ਤਵਹਾਂ ਹਿਕਵੀਰ ਫੌਜੀ ਆਫੀਸਰ ਆਹਿਹਾਂ, ਤਵਹਾਂ ਮੂੰਖੇ ਪੇਂਚੇ ਛੋ ਥਾ ਪਾਓ?

ਉਨ ਫੌਜੀ ਵਰਾਣਿਹਾਂ, ਸਾਈ ਮਾਂ ਈ ਹਿਕੁ ਸ਼ਾਬਦੁ ਆਹਿਹਾਂ, ਜਹਿਂ ਤਵਹਾਂ ਜੇ ਪੁਟ ਖੇ ਸ਼ਹਿਦ ਥੀਂਦੋ ਪਹਿੰਜੁਨਿ ਹਿਨਹਿਨੀ ਅਖਿਯੁਨਿ ਸਾਂ ਡਿਠੋ. ਪਾਕਸ਼ਤਾਨੀ ਸਿਪਾਹੀ ਹਿਕ ਹਿਕ ਮਿਨਟ ਮੌਂ ਸਵੇਂ ਗੋਲਿਯੂਂ ਹਲਾਏ ਰਹਿਆ ਹੁਆ. ਅਸਾਂ ਪੰਜ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਨਹਿਨੀ ਖਾਂ ਟੀਹਨਿ ਪੁਟਨਿ ਜੇ ਮੁਫਾਸਿਲੇ ਤੇ ਹਿਕ ਪਹਾਡੀ ਪੁਠਿਆਂ ਲਿਕਾ ਬੀਠਾ ਹੁਆਸੀ. ਮੂੰ ਚਹੋ, ਸਾਈ, ਮਾਂ ਥੋ ‘ਡੇਥਚਾਰਜ’ ਖਣਾ, ਹੂ ਉਨਹਿਨੀ ਜੇ ਗੋਲਿਯੁਨਿ ਜੋ ਮੁਕਾਬਲੋ ਕੰਦੋ, ਡੁਕਂਦੋ ਵਜੀ ਹੁਨਹਿਨੀ ਜੇ ਟੁਕੜੀਅ ਤੇ ਬਮ (ਹੈਂਡ ਗ੍ਰੇਨੇਡ) ਫਿਟੀ ਕਮਦੁਸਿ ਏਂ ਪੋਝ ਤਵਹਾਂ ਪੁਠਿਆਂ ਅਚੀ ਉਨ ਚੌਕੀਅ ਤੇ ਕਬੜੀ ਕਜੋ ਪਰ ਤਵਹਾਂ ਜੇ ਵੀਰ ਪੁਟ ਚਹੋ, ਤਵਹਾਂ ਜੋ ਦਿਮਾਗ ਕਿਥੇ ਆਹੇ? ਤਵਹਾਂ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਆਹਿਹਾਂ, ਤਵਹਾਂ ਜੀ ਧਰਮਪਤਨੀ ਏਂ ਬਾਰ ਆਹਿਹਨਿ. ਮਾਂ ਤ ਕੁਵਾਰੋ ਆਹਿਹਾਂ, ਮਾਂ ਇਹੋ ਕਮੁ ਕੰਦੁਸਿ, ਏਂ ਪੋਝ ਮੁਹਿੰਜੇ ਹਥ ਮਾਂ ਬਮੁ ਖਸੇ ਹੂ ਪਾਕਿਸ਼ਤਾਨੀ ਚੌਕੀਅ ਤਰਫ ਡੋਡੰਦੋ ਵਿਧੋ.

ਪਾਕਸ਼ਤਾਨੀ ਚੌਕੀਅ ਮਾਂ ਗੋਲਿਯੁਨਿ ਜੋ ਵਸਕਾਰੋ ਥੀ ਰਹਿਆ ਹੋ, ਪਰ ਹੂ ਬਚੰਦੋ-ਬਚਾਈਂਦੋ ਪਾਕਸ਼ਤਾਨੀ ਚੌਕੀਅ ਵਟਿ ਵਜੀ ਪਹੁਤੋ ਏਂ ਬਮ ਮਾਂ ਪਿਨ ਕਢੀ, ਚੌਕੀਅ ਤੇ ਬਰਾਬਰਿ ਬਮ ਫਿਟੀ ਕਹਾਈ ਏਂ ਪਾਕਸ਼ਤਾਨ ਜੇ ਟੀਹਨਿ ਸਿਪਾਹਿਹਿਨਿ ਖੇ ਮੌਤ ਜੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਿਯਾਈ. ਉਹਾ ਚੌਕੀ ਅਸਾਂ ਜੇ ਹਥਿ ਅਚੀ ਵੇਈ. ਸਾਈ ਮਾਂ ਤਵਹਾਂ ਜੇ ਪੁਟ ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਖੇ ਉਤਾ ਖੱਧੋ, ਹੁਨ ਜੇ

शरीर में ४२ गोलियूं लगियूं हुयूं पर तड़हिं बि जड़हिं मां हुन जे मुंह खे मथे क्यो त हुन जे मुख मां आखिरी साह सां गडु “जय हिंद” जा लफ़ज़ निकिता.

मां उन जे ताबूत जे गुल न चाढ़े सधियुसि तंहिंकरे मां उहे श्रधा जा गुल तब्हां जे चरणनि में थो चाढ़ियां.

फौजीअ जे माउ जे अखियुनि में गोढ़ा हुआ पर हुन जे पिता चयो, मां पंहिंजे पुट लाइ नई खमीस खरीद करे आयो होसि, त हू ईदो त उहा खमीस पाईदो, पर हू अची न सधियो ऐं न ई वरी कड़हिं ईदो. मां उहा खमीस खणी आयो होसि उते रखण लाइ, जिते हू शहीद थियो, पर हींअर छोन तब्हां उहा खमीस पायो. पिता उहा खमीस उन फौजी आँफ़ीसर डांहुं वधाई.

उहो कारगिल जो फौजी जवानु हुओ कसान विक्रम बत्रा ऐं हुन जो पिता श्री गिरधारीलाल बत्रा ऐं हुन जी माता श्रीमती कमल कांता बत्रा.

बारो! इहे आहिनि असांजा सचा हीरो, असांजा रॉल मॉडल ऐं न कि बॉलीबुड जा हीरो, जेके मुंहं ते मेक-उप लगाए वणनि जे चौधारी पिया न चनि-गाईनि.

जांबाज़ शहीद जी जांबाज़ पत्नी

अजु बेहदि इज्जत सां बंदन करे गाल्हि करिणी आहे अहिडे ई हिक वीर ऐं जांबाज़ जुवानडी लेफ्टेनेंट निकीता कौल धोनडियाल जी, जंहिं मेजर विभूति धोनडियाल जे शहीदीअ खां पोइ रोई गोढ़ा गारण जे बदिरां भारतीय सैना में भरिती थी पंहिंजे पतीअ जे मातृभूमीअ जी सेवा करण वारे अधूरे सुपने खे पूरे करण जो संकल्पु क्यो ऐं पंहिंजे पतीअ लाइ सचे प्रेम जो हिकु मिसालु समाज अगियां रखियो.

‘विभू मूँखां बि वधीक हिन देश खे प्रेम कंदो हुओ.

घणनि सालनि ताई लश्कर में रही, भारत देश जी सेवा करणु हुन जो सुपिनो हुओ, जेको हुन जे शहादत करे अधूरो रहिजी वियो. मां भारतीय लश्कर सां जुड़ी हुन जे सुपने खे साकारु कंदियसि. सफेद वस्त्र पहिरण जे बदिरां, लेफ्टेनेंट जी ड्रेस पाईदियसि. विभूअ लाइ मुंहिंजी इहा ई सची श्रद्धांजली आहे.’

इहे लफ़ज़ आहिनि मेजर जी ३० सालनि जी जुवानु पत्नी निकीता कौल जा. निकीता हिक बहादुर मिजाज वारी निडर छो न हुजे उन में का अजब जी गाल्हि कोन्हे छो जो हूअ असुलु कश्मीर जी रहाकू आहे. कश्मीर जे सरहदी इलाइके में आयल हिक गोठ में कश्मीरी पंडित जे घरि हुन जो जनमु थियो. हुन जे गोठ ते बारि बारि आतंकवादियुनि जा हमिला थींदा ई रहंदा हुआ इन करे नंदिपिण खां ई हुअ बहादुर सुभाव जी बणिजी पई. कठिन में कठिन परिस्थितियुनि में बि स्वस्थ रही मुंहं डियण जी काबिलियत पाती हुई.

कश्मीरी पंडितुनि खे जड़हिं कश्मीर मां हकालियो पिये वियो तड़हिं हुन जो कुदुम्बु बि उतां लडे अची देहलीअ में रहियो. निकीता एलेक्ट्रोनिक्स कॉम्प्युनिकेशन विषय सां इन्जीनीयरिंग जो कॉर्स क्यो ऐं पोइ एम.बी.ए करे कॉर्पोरेट कंपनीअ में नोकिरी कई. हिक साल खां पोइ टाटा कन्सलट्सीअ में बिज़िनेस एनालिस्ट जी पोस्ट ते कमु क्यो.

इन ई वक्त दर्यानि हिक पार्टीअ में हुन जी मुलाकाति मेजर विभूतिअ सां थी, प्रेम थियो, ऐं शादी थी वई.

मेजर विभूति ऐं निकीता जी शादी १९ अप्रैल २०१८ ई. ते थी हुई. हनीमून खां लगुभगु २ महीना पोइ मेजर विभूति पंहिंजी ड्यूटीअ ते वजी हाजुरु थियो. फेब्रवरी २०१९ ई. ते हुन जी पोस्टिंग कश्मीर जे पुलवामा में थी. १९ फेब्रवरी २०१९ ई. ते याने बराबरु शादीअ

ਖਾਂ ਤੁਹ ਮਹਿਨਾ ਪੋਝ ਆਤਾਂਕਵਾਦਿਯੁਨਿ ਹਮਿਲੋ ਕਿਧੋ ਏਂ ਤਨਹਨਿ ਸਾਂ ਲਡ੍ਹੇ ਲਡ੍ਹੇ ਮੇਜਰ ਵਿਭੂਤੀਅ ਵੀਗਤਿ ਪਾਤੀ ਏਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇ ਸ਼ਹੀਦ ਥੀ ਵਿਧੋ.

ਫੁਕਿਤ ਤੁਹਨਿ ਮਹੀਨਨਿ ਜੇ ਸ਼ਾਦੀਅ ਜੇ ਜੀਵਨ ਏਂ ਫੁਕਿਤ ਬਿਨੀ ਮਹੀਨਨਿ ਜੇ ਦਾਂਪਤਿਆ ਸਹਚਰ੍ਯ ਖਾਂ ਪੋਝ ਜੀਵਨ ਜੀ ਅਤਿਂਤ ਕਰੁਣ ਘਟਨਾ ਘਟਿਤ ਥੀ. ਨਿਕੀਤਾ ਪੱਹਿੰਜਨਿ ਪੇਕਨਿ ਮਾਂ ਵਾਪਸਿ ਵਰੀ ਰਹੀ ਹੁਈ ਤੇ ਰਸ਼ਤੇ ਤੇ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਤੇ ਹੁਨ ਖੇ ਹੀਤ ਦੁਖਦਿ ਸਮਾਚਾਰੁ ਮਿਲਿਥੋ.

ਬੀ ਕਾ ਰਵਾਜੀ ਮਹਿਲਾ ਹੁਜੇ ਹਾ ਤ ਹਿੰਧਾਤੁਂ ਫਾਡੇ ਰੋਦਨਿ ਕਰੇ ਹਾ, ਟੁਟੀ ਪਵੇ ਹਾ, ਹੁਨ ਜਾ ਮਾਇਟ ਬਿ ਟੁਟੀ ਪਵਨਿ ਹਾ. ਪਰ ਹਿਨ ਬਹਾਦੁਰੁ ਨਿਕੀਤਾ ਹਿਮਥ ਕਠੀ ਕਰੇ ਰੋਜੁ ਰਾਡੇ ਬਦਿਂ ਮਨ ਈ ਮਨ ਮੌਹਿਂ ਹਿਕੁ ਸੰਕਲਪੁ ਕਥੋ.

ਜਡੁਹਿੰ ਰਾ਷ਟ੍ਰ ਧਵਜ ਮੌਹਿਂ ਸਜਾਧਲੁ ਮੇਜਰ ਜੋ ਮੂਤਦੇਹ ਘਰਿ ਆਂਦੇ ਵਿਧੋ ਤਡੁਹਿੰ ਨਿਕੀਤਾ ਰੁਅਣ ਜੇ ਬਦਿਂ ਮੌਨ ਰਹੀ ਭੁ ਆਂਸੂ ਗਾਡੇ ਵਿਭੂਤੀਅ ਜੇ ਕਨ ਮੌਹਿਂ ਕੁਝੁ ਚਥੋ.

ਹੀਅ ਕਨ ਮੌਹਿਂ ਚਚਲ ਗੁਲਿਹਿ ਹੁਈ ਹੁਨ ਜੋ ਲਸ਼ਕਰ ਮੌਹਿਂ ਜੁਡਣ ਜੋ ਨਿਰਣਿ.

ਨਿਕੀਤਾ ਬੁਧਾਏ ਥੀ ਤ ਹੁਨ ਜੇ ਹਿਨ ਸੰਕਲਪੁ ਤੇ ਅਮਲੁ ਕਰਣ ਲਾਇ ਹੁਨ ਥੇਰੋ ਵਕਿਤ ਗੁਜ਼ਾਰਣੁ ਥੇ ਚਾਹਿਧੋ. ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਵਸਥਤਾ ਹਾਸਿਲੁ ਕਰਣੁ ਹੁਨ ਲਾਇ ਤਮਾਮੁ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਅਓ ਜੀਂਅ ਹੂਅ ਪਤੀਅ ਜੇ ਅਧੂਰੇ ਕਾਰ੍ਯ ਖੇ ਸੁਠੇ ਨਮੂਨੇ ਅੰਜਾਮੁ ਡੇਈ ਸਥੇ. ਇਨ ਕਰੇ ਹੁਨ ਪੱਹਿੰਜੀ ਕੱਪੋਰੇਟ ਆਂਫਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਈ ਏਂ ਚਿੜਨਿ ਮਹਿਨਨਿ ਮੌਹਿਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਵਸਥਤਾ ਪਾਤੀ.

ਹਿਕ ਸੁਬੁਹ ਜੋ ਸਾਹੂਰੇ ਏਂ ਪੇਕਾਣੇ ਕੁਟੁਮੰਬੀ ਮਾਇਟਨਿ ਜੇ ਹਾਜ਼ੁਰੀਅ ਮੌਹਿਂ ਨਿਕੀਤਾ ਭਾਰਤੀਅ ਲਸ਼ਕਰ ਸਾਂ ਜੁਡਣ ਜੋ ਪੱਹਿੰਜੋ ਨਿਰਣਿ ਜਾਹਿਰੁ ਕਥੋ ਏਂ ਹਿਨ ਨਮੂਨੇ ਹੂਅ ਪੱਹਿੰਜੇ ਪਤੀਅ ਜੇ ਸੁਧਿਨੇ ਖੇ ਸਾਕਾਰੁ ਕਰਣੁ ਚਾਹੇ ਥੀ.

ਸਾਮਾਨਿ ਨਾਗਰਿਕਨਿ ਜੇ ਕੁਟੁਮੰਬਨਿ ਮੌਹਿਡੇ ਨਿਰਣਿ ਬੁਧੀ ਜੇਕਰ ਘਰ ਜਾ ਭਾਤੀ ਹਕਾਬੁਕਾ ਥੀ ਵਚਨਿ ਹਾ, ਪਰ

ਹਿਤੇ ਤ ਬਿਨੀ ਮਾਤਾਤਨਿ (ਸ਼ੁਅ ਏਂ ਮਾਉ) ਸ਼ਾਬਾਸੀ ਢੁੰਦੇ ਹਿਨ ਨਿਰਣਿ ਜੋ ਸ਼ਵਾਗਤ ਕਥੋ.

ਨਿਕੀਤਾ ਕੌਲ ਟੇ ਮਹੀਨਾ ਭਾਰਤੀਅ ਲਸ਼ਕਰ ਮੌਹਿਲਾ ਲਾਇ ਤਿਧਾਰੀ ਕੰਦੀ ਰਹੀ ਏਂ ਸ਼ਾਰਟ ਸਾਰਿਸ ਕਮੀਸ਼ਨ (ਏਸ ਏਸ ਸੀ) ਏਂ (ਏਸ ਏਸ ਬੀ) ਬਿਨੀ ਜੋ ਇਨਟਰਵ੍ਯੂ ਭਿਨੋਏ ਏਂ ਬਿਨੀ ਲਾਇ ਚੁੰਡਿਜੀ ਆਈ. ਹੁਨ ਖੇ ਆਂਫਿਸਸੰਸ ਟ੍ਰੈਨਿੰਗ ਲਾਇ ਮੋਕਿਲਿਥੋ ਵਿਧੋ.

ਤਨ ਵਕਿਤ ਜੀ ਜੜਾਤ ਜੀ ਗੁਲਿਹਿ ਕੰਦੇ ਨਿਕੀਤਾ ਬੁਧਾਏ ਥੀ, ‘ਮੇਜਰ ਵਿਭੂਤੀਅ ਦੇਸ਼ ਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਜਾ ਸੁਧਿਨਾ ਪਿਧੋ ਲਹੰਦੇ ਹੁਅਓ. ਜਿਨੀ ਮਾਣਹੁਨਿ ਖੇ ਹੂ ਜਾਣਦੇ ਬਿ ਨ ਹੁਅਓ, ਅਹਿਡਨਿ ਮਾਣਹੁਨਿ ਜੀ ਰਖਾ ਕੰਦੇ ਹੁਨ ਜੋ ਮੌਤ ਥਿਧੋ. ਮੁਹਿੰਜੇ ਹਿਨ ਨਿਰਣਿ ਮੌਹਿਂ ਵਿਭੂ ਬਿ ਮੂਸਾਂ ਗਡੁ ਆਹੇ. ਮੂਖੇ ਜੁਣੁ ਚੰਡੀ ਰਹਿਧੋ ਆਹੇ ਤ ਨਿਕੀ ! ਆਲ ਦ ਬੇਸਟ, ਤੋ ਢੁਢੀ ਤੱਤਮੁ ਨਿਰਣਿ ਵਰਿਤੋ ਆਹੇ. ਮਾਂ ਜਡੁਹਿੰ ਲਸ਼ਕਰੀ ਲੇਫਟੇਨਨਟ ਜੀ ਟ੍ਰੈਨਿੰਗ ਵਠੀ ਰਹੀ ਹੁਧਸਿ ਤਡੁਹਿੰ ਮੇਜਰ ਕਹਿਡਿਯੁਨਿ ਕਹਿਡਿਯੁਨਿ ਜੜਾਤੁਨਿ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਕਥੋ ਹੁਂਦੋ ਏਂ ਕਹਿਡਿਯੂ ਕਹਿਡਿਯੂ ਪ੍ਰਵਰਤਿਯੂ ਕਥੂ ਹੁਂਦ੍ਯੂ ਤਨਨਿ ਜੋ ਅਜੁ ਮਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਸਥਾਂ ਥੀ.’’

ਆਖਿਰਿ ਹਿਨ ਸਾਲ ਧਾਨੇ ੨੯ ਮਈ ੨੦੨੧ ਈ. ਤੇ ਹੁਨ ਜੀ ਟ੍ਰੈਨਿੰਗ ਪੂਰੀ ਥੀ ਆਹੇ ਏਂ ਹੂਅ ਲੇਫਟੇਨਨਟ ਨਿਕੀਤਾ ਕੌਲ ਧੋਨਡਿਆਲ ਬਣੀ ਆਹੇ. ਹੁਨ ਖੇ ਬੇਜ ਪਹਿਾਈਂਦੀ ਸੀਨੀਅਰ ਕਨਲ ਏਤਿਰੋ ਈ ਚੰਡੀ ਸਥਿਧੋ, ‘ਨਿਕੀਤਾ, ਸੈਲਿਊਟ, ਗ੍ਰੇਟ ਥਿਨਾ ਧੂ ਹੈਵ ਡਨ, ਜਧ ਹਿਨਦ.’’

ਲੇਫਟੇਨਨਟ ਨਿਕੀਤਾ ਕੌਲ ਹਿਕ ਇਨਟਰਵ੍ਯੁ ਮੌਹਿਂ ਬੁਧਾਧੋ ਤ, ਅਜਾ ਤਾਈ ਮੁਹਿੰਜੇ ਪਤੀਅ ਜੇ ਮੂਤਿਅ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੁ ਮਾਂ ਸ਼ਵਾਗਤ ਨਮੂਨੇ ਵਿਸਾਰੇ ਨ ਸਥਾਂ ਆਹਿਧਾਂ. ਪਰ ਹੁਨ ਜੇ ਸੁਧਨਨਿ ਜੇ ਰਸ਼ਤੇ ਤੇ ਅਗਿਤੇ ਏਂ ਅਗਿਤੇ ਵਧਦੰਦਿ ਏਂ ਵਿਭੂਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਹ ਮੂਹਿੰਸਾਂ ਗਡੁ ਆਹੇ ਏਂ ਰਹਣਦੇ. ਲਸ਼ਕਰੀ ਟ੍ਰੈਨਿੰਗ ਜੇ ਹਿਨ ੧੧ ਮਹੀਨਨਿ ਮੌਹਿੰ ਮੂਖੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣ ਮਿਲੀ ਆਹੇ ਏਂ ਤਹੇ ਅਨੁਭਵ ਮੁਹਿੰਜੀ ਤਾਕਤ ਬਣਿਜੀ ਪਿਧੋ ਆਹਿਨਿ. ਮਾਂ ਪ੍ਰੋ ਜੋਸ਼ ਸਾਂ ਪੱਹਿੰਜੇ ਦੇਸ਼ ਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਮੌਹਿੰ ਸਮਾਰਿਤ ਥੰਦੰਦਿ.

ओलिम्पिक्स मेडल्स जे उत्क्रान्तिअ जो इतिहास गुलनि खां सोन ताई

ताज्ञो जपान में ओलिम्पिक्स रांदियूं थी गुज़िरियूं हर चोथें साल अहिंडे क्रिस्म जे चटाभेटियुनि जो मुक़ाबिलो थींदो रहंदो आहे. उन्हनि चटाभेटियुनि में विविध मुक़ाबलनि ऐं रांदियुनि में विजेताउनि खे जेके मेडल्स डिना वेंदा आहिनि, उन्हनि जो अलगु इतिहास पिणि ओतिरो ई दिलचस्पु आहे. एथ्लीट (रांदीगर) जे जीवन में सभ खां मूल्यवान गुणिजंड ओलिम्पिक्स मेडल हिन अंतर्राष्ट्रीय खेल महोत्सव वांगुरु ई सुहिणो ऐं लंबो इतिहास रखे थो. को वक्ति हुओ याने ओलिम्पिक्स जे शुरूआती दौर में विजेताउनि खे फ़क्ति ओलाइव गुलनि जी माल्हा पाती वेंदी हुई.

सेलफोननि ऐं इलेक्ट्रोनिक्स साधननि में सोन ऐं चांदीअ जहिडनि धातुनि जो थोरो इस्तैमालु कयो वेंदो आहे. हिन भेरे जे ओलिम्पिक्स रांदियुनि में जंहिंजो मेज़बानु जपान आहे, उन हिननि बेकार थी वियल सेलफोनसि ऐं एलेक्ट्रोनिक्स साधननि मां उहे धातु सोन ऐं चांदी कढी उन्हनि मां वेही ही मेडल्स ठाहिया आहिनि!

सभ खां पहिरीं असां टोकियो ओलिम्पिक्स में खिलाडियुनि खे मिलंड मेडल्स जे बारे में गुल्हि कंदासीं. विजेताउनि जी शोभा वधाईंड गोल आकार वारो मेडल जंहिंजो क़तरु (डाइमीटर) ८.५ से.मी हूंदो आहे. हिन मेडल जे हिक तर्फ ग्रीक जे विजय जी देवीअ (निक) जी मूरत उकिरियल हूंदी आहे. बिये तर्फ रांदि जो नालो, ओलिम्पिक्स जो प्रतीक ५ रिना उकिरियल हूंदा आहिनि. रांदियुनि में फ़क्ति पहिरियनि टिनि खेलाडियुनि खे गोल्ड, सिल्वर ऐं ब्रोन्ज मेडल डिना वेंदा आहिनि. ही रवाऊ १९०४ खां शुरू थियो. मेडल ज्व्व डिज़ाइन हर दफे बदिलजंदी रहंदी आहे. अहिंडी सजी जवाबदारी मेज़बान

मुल्क जी थींदी आहे. अग्यनि ओलिम्पिक्स मेडल्स जे भेट में टोकियो ओलिम्पिक्स जा मेडल थोरा अलगु आहिनि. हिन भेरे सभिनी विजेता एथेलेट जे गले सुवर्ण, (गोल्ड) रजत (सिल्वर) ऐं कांस्य (ब्रॉन्ज) मेडल पाता विया. टोकियो ओलिम्पिक्स में खेलाडियुनि खे डिनल मेडल्स लगुभगु ५ हजार मेडल, ७९ टन झूननि इलेक्ट्रोनिक साधननि मां तयारु कराया विया आहिनि. हकीकत में रुगो सिल्वर मेडल सिल्वर याने चांदीअ जो ई ठहियलु आहे. गोल्ड मेडल में ९८.८ सेकिंडो चांदी हूंदी आहे. सोन फ़क्ति ६.७ ग्राम आहे. ब्रोन्ज मेडल में ९५ सेकिंडो टामो ऐं ५ सेकिंडो ज़िक (जिस्तु) हूंदो आहे.

जपान ओलिम्पिक्सलाई केतिरो पहिरीं तयारी शुरू कई हुई उन जो मिसालु डिस्म. अजु खां ४ साल पहिरीं जापानी सरकार हिकु देशव्यापी प्रोग्राम ठाहियो हुओ, जंहिं में देशवासियुनि खे अपील कई वर्ड त झूना मोबाईल फ़ोन ऐं बिया इलेक्ट्रोनिक साधन जेके बेकार हुजनि उहे सरकार खे दान में डिना वजनि. हिन अपील जे मोट में उते जे नागरकनि ७९ टन झूना इलेक्ट्रोनिक साधन दान कया. उन्हनि खे रीसाईकिल करे सोन, चांदी, टामो कढियो वियो. मेडल तयारु करण वास्ते ३२ किलो सोन, ३५०० किलो चांदी ऐं २२०० किलो जिस्तु हासिलु कयो वियो. टोकियो में डिनल गोल्ड मेडल जो वजन ५५६ ग्राम आहे.

जींअं अगु ज्ञाणायलु आहे तींअं मेडल जी धातु न पर विजेतापद महत्व जो आहे. मूळे सोनो बिलो मिलियो. पोइ भले उन जी सची (धातुअ) जी कीमत कुझु सव रोपिया हुजनि पर नाले में त सोनो बिलो सडिबो. हिक अहिवाल अनुसारु हिन साल डिनल गोल्ड मेडल जी कीमत (धातुअ जे अघ जे हिसाब सां) लगुभगु रु. ५५,०००/- आहे.

मेडल जी उत्क्रान्ति कहिंडे नमूने थी, उनजो

इतिहास हिन नमूने आहे:

प्राचीन ओलिम्पिक्स में विजेताउनि खे 'कोटिनोस' याने ओलाईव वण जे गुलनि जी माला पाती वेंदी हुई. ग्रीस में उन वक्ति सभ खां पवित्र वस्तु ओलाईव माला गुणी वेंदी हुई.

थोरनि ई माणहनि खे खबर आहे त प्राचीन ग्रीस जी लंबे वक्त खां विसारे छडियल परंपरा ओलिम्पिक्स गेम्स जी १८९६ ई. में एथेन्स में शुरू कई वर्दी.

ओलिम्पिक्स जे पुनर्जनम सांग गडु नई परंपरा वजूद में आई. जंहिंजे फळस्वरूप विजेता खे सिल्वर मेडल्स डिना विया, ऐं रनर-अप खे ब्रोन्ज अथवा कॉपर जा मेडल्स डिना विया. मेडल जे हिक तर्फु जंहिंजे मान में चटाभेटियूं शुरू करायूं वयूं हुयूं उन देवता जे पिता जियोस जे हथनि में लुडंड़ नाईक जी तस्वीर उकिरियल रहंदी हुई ऐं बिये पासे किले जी तस्वीर उकिरियल हूंदी हुई.

सन् १९०४ खां सेन्ट लुईस में आयोजित क्यल चटाभेटियुनि में पहिरियों दफो गोल्ड, सिल्वर ऐं ब्रोन्ज मेदल्स डियण जी शुरूआत थी. मेडल्स में कतबु आंदल धातु. ग्रीक पुराण कथा मूजुबु ३ युगानि जी नुमांदिगी करे थी. पहिरीं गोल्डन एज (युग) जंहिं में इन्सान देवताउनि सांग गडु रहंदो हुओ. पोइ सिल्वर युग आयो. जंहिं में माण्ह पूरा १०० सालनि ताई जुवान रहंदो हुओ ऐं पोइ हिरोज़ (वीर नायक) वारो ब्रोन्ज जो युग आयो.

उन खां पोइ धीरे धीरे बदलाव ईदा विया. १९२३ ई. में इन्टरनैशनल ओलिम्पिक कमेटी ठही जंहिं अजोकी सूरत वारी डिज़ाइन पसंद कई. १९७२ ई. में मेडल जे बिये पासे यजमान देश खे पंहिंजी पंहिंजी डिज़ाइन रखण जी छूटि डिनी ऐं हिदायत कई त जेतिरो थी सधे मेडल्स ठाहिण में री-साईकिल्ड धातु कतबु आंदा वजानि.

مقصد رکي اڳتي وڌڻو آهي. دنيا، سماج ۽ جيڪا به چرپُر ٿي رهي آهي ان جو نشپڪش ٿي وشليشٽ ڪرڻو آهي توهان کي وشاں درشتی رکڻي آهي. صفائی فقط تن جي ن، پر من جي شُذیٰ ٿي به اوتروئي ڏيان ڏيڻو آهي. ترقی ڪرڻ لاءِ ته ڏينهن جا ڏينهن کپن، پر پتن لاءِ هڪ پل. مظبوط تن ۽ مظبوط من کان سوا ۽ وديار ٿي وبچارو سڏائبو. باهرئين ڏيڪاؤ ۽ عادتن جو غلام وديار ٿي پنهنجو تيج ۽ نور وجایو چڏي.

"مونکي هاڻ ٿيوش ڪلاس ۽ ناهي وڃڻو. توهانجي هنن ڳالهين مون ڏايو چاه پئدا ڪيو آهي، توهان ونان 'جيون ڪورس' جو وڏو سبق

With Best Compliments From
**SEAWAYS MARITIME
 &
 TRANSPORT AGENCIES
 PLTD
 SEAWAYS
 SHIPPING AGENCIES**

509/510/521, VYAPAR BHAVAN, P. D'MELLO ROAD,
 CARNAC BUNDER, MUMBAI - 400009 (INDIA)
 TEL.: 23486115 / 23486116 / 40425333 (Hunting)
 Direct : 6631 4137 (VBD) Fax : 91-22-23488702

E-mail : doolani@seaways.in
 nirav@seaways.in
 bhisham@seaways.in

M : 9820058789 (VBD)
 9820158586 (Bhisham) 9920058789 (Nirav)
 9820056607 (Vijay)

ودیارثین لاءِ بیو ضروري گئے۔ فرض آهي پاڻ تي ظابطو رکڻ يعني آتم نینتره. ان لاءِ وديارثین هر سنكلپشکتي هئڻ تمام ضروري آهي. سامهون مقصد رکي ان کي پوري ڪرڻ جو پکو اتل ارادو رکڻ کپي. جيڪڏهن من ٿورو به دانوادول ٿيو تم سنساری سُکن ڏانهن چڪجي ويندو ه ان هر ئي ڦاسجي ويندو. ان ڪري وديارثين کي گهرجي تم من تي پکو ظابطو رکن. پنهنجي جيون هر بي ڊپائي، نشننا، نمرتا ڦنشڪپتننا جھڙا گئي اپنائين.

سچڻ اڳتي چيو تم هيءَ ڳالهه اسانجي ڪورس هر ڪانهي ائين چوڻ ٺيڪ نه ٿيندو. ڪورس انسان کي رڳو روزي روتيءَ لاءِ تيار ڪري ٿو پر زندگيءَ جي امتحان لاءِ بلڪل نه.

ان ڪري وديارثين جو ٿيون فرض آهي سيوا ڀاونا جو. هيءَ سنسار توهان کي گھڻو ڪچ ڏيئي رهيو آهي. توهان جيڪو آن کائو ٿا، ڪپڙا پھريو ٿا، سُک ڀوڳيو ٿا، بيمار پوڻ تي دوا درمل ڪريو ٿا. اهو سڀ گھڻن ماڻهن جي گڏيل محنت جو نتيجو آهي. توهان مٿان توهان جي ماتا پتا جا، توهانجي گروجن جا، توهانجي متن مائتن بزرگن جا انيڪ اُپكار آهن، توهان انهن جا قرضدار آهيyo. اهو قرض توهانکي چُڪائڻو آهي.

"سائين، هاڻي چوڻون فرض بڌايو جو منهنجي ٿيوشن ڪلاس جو اچي ٿائيم ٿيو آهي." وديارثيءَ چيو.

"تم ٻڌ، چوڻون فرض آهي ساوداني. توهانکي هر قدم سوچي سمجھي کلڻو آهي. دل ه دماغ ڪليا رکي فقط توهانکي 'جيون جيئڻ جو'

ڄاڻڻ جي ضرورت ناهي. پر وديارثين جي فرضن بابت توهان ڪجهه چوڻ پئي چاهيو تم اُهو ضرور بڌايو."

"تم پوءِ هل تم سامهون بڙ جي وڻ هيٺ هلي ٿا وھون. اُتي قدرتي ڪافي ٿڌكار به ملندي." هن سچڻ چيو.

وديارثي هن سان گڏ اچي وڻ هيٺان ويٺا. سچڻ پچيو: ونوبا ڀاوي جو نالو تم تو بڌو هوندو. هن وديارثين لاءِ چار فرض بڌايا آهن.

"ونوبا جيءَ جو نالو تم اسانجي ڪورس هر ڪونهي، پر هن جيڪي وديارثين لاءِ چئن فرضن جو ذكر ڪيو آهي، اهي بڌڻ لاءِ مان آنر آهيان." هن سچڻ چيو: ونوباجيءَ وديارثين لاءِ جن چئن فرضن بابت جو ذكر ڪيو آهي ٿوري هر هن ريت آهن:

١. آزاد دماغ
٢. پاڻ تي ظابطو
٣. لڳاتار سيوا ڀاونا
٤. ساودانيءَ وشليش

وديارثين جو پھريون فرض آهي پنهنجي منز کي آزاد رکن. ڪنهن ڪجهه چيو تم يڪدم ان تي وشواس ڪرڻ نه کپي. پر ان جي چڪاس ڪرڻ کپي. اهو به صحيح آهي تم وديارثين کي شردا رکڻ گهرجي، پر شردا سان گڏ سوتنتر چنتن شكتيءَ جو وڪاس به ڪرڻو آهي. چنتن جي سوتنتر تا گيان پراپتيءَ جو مؤلڪ اڌكار آهي. وديارثيءَ اهڙو ڪو پراڻي ڪونهي جيڪو ڪنهن کي به هڪلي ڪيدي سَهي! هر وديارثيءَ کي پنهنجي سوتنتر چنتن ڪرڻ جي قabiliet هئڻ کپي.

پارٹیپ سندھو سپا

نیوز لیٹر

۲۶۵ انک

آگسٹ ۲۰۲۱ ع

Registered with Newspaper of India (RNI) 70242/94.

To,

ودیار ٿین ۽ نوجوانن جا فرض

ٿیندی چيو، ”اڙي ڀائي وديار ٿي، بورڊ جي امتحان ۾ ٩٠ سىڪڙو مارڪون آڻئن ١٥ هـ ايترو ضروري ناهي، پر زندگي ۽ تو ٩ سىڪڙي جيتري نمرتا پاتي آهي، اهو ضروري آهي. وديا فقط ’دن‘ ڪمائڻ جو ذريعو نه هئڻ كپي، پر من جي فراغ دلي، دل جي وشالنا وڌائڻ لاءِ ڪتب آڻئن گهرجي، هن ديش کي هـ اُتم ناڳرڪ ارپڻ ڪرڻ لاءِ هئڻ كپي. گيان، مغورو پنلا بنائڻ لاءِ نه، پر سريشت شخصيت وارا انسان بنائڻ ۾ ڪم اچڻ كپي. محنت ڪرڻ وارو آتم وشواسي، ستت جاگرت، کڏن کوبن واري زمين تي به هلڻ لاءِ هميشه تيار، نرنتر سادنا ڪرڻ ۾ وشواس رکندڙ ۽ پنهنجي شخصيت پاڻ گهڙڻ ۾ وشواس رکندڙ، اهڙين ڳالهين تي تنهنجي هلڻ جي تياري آهي؟“ هائو، پر اهڙي ڪا ڳالهه اسانجي سليبس يا ڪورس ۾ ته آهي ئي ڪونه. اسانجو ’سر‘ چوندو آهي ته ڪورس کان ٻاهر واري سبجيڪت کي

هـ سچڻ سـکول مان گهر ڏانهن ويندڙ هـ چوڪري کان پـچـي ٿـو، ”ٻـچـا، تـونـ ڪـيرـ آـهـيـنـ؟“ ”مان سـکـولـ جـوـ هـڪـ هوـشـبارـ وـديـارـ ٿـيـانـ. اـيـسـ. سـيـ بـورـڊـ جـيـ اـمـتـحـانـ ۾ـ موـنـكـيـ ٩ـ سـىـڪـڙـوـ مـارـڪـونـ آـيـلـ آـهـنـ.“ ٻـارـ فـخـرـ سـانـ پـنهـنجـيـ سـچـاـڻـيـ ڏـنـيـ. اـيـتـريـ ۾ـ اـُـتـانـ هـڪـ ٻـيوـ نـوـجـونـ لـانـگـهاـئـوـ ٿـيـوـ. هـنـ سـچـڻـيـ اـُـنـ کـانـ بـهـ سـاـڳـيوـ سـوالـ پـچـيـوـ، ”ٻـچـاـ، تـونـ ڪـيرـ آـهـيـنـ؟“

”موـنـكـيـ ڏـسـنـدـيـ توـهـانـ سـمـجـهـيـ وـياـ هـونـداـ تـهـ مـانـ هـڪـ نـوـجـوانـ آـهـيـانـ. منـهـنجـيـ رـڳـ رـڳـ مـانـ خـونـ اـڇـلـوـنـ ڏـيـئـيـ رـهـيـوـ آـهـيـ. هـنـ اـڻـجاـتلـ شـهـرـ جـيـ ڏـرـتـيـ ۽ـ تـيـ منـهـنجـيـوـنـ نـگـاهـوـنـ ٿـكـيلـ آـهـنـ. گـرـئـجـيـوـئـيـتـ آـهـيـانـ، پـرـ ڪـتـيـ بـهـ نـوـڪـريـ نـتـيـ مـلـيـ! اـنـ ڪـرـيـ هـائـڻـيـ زـندـگـيـ جـيـئـڻـ لـائقـ نـهـ رـهـيـ آـهـيـ!“ هـنـ سـچـڻـ پـهـرـئـيـنـ چـوـڪـريـ ڏـانـهـنـ مـخـاطـبـ